

125.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 lutego 1922 r.

w przedmiocie uchylecia postanowienia Rady Ministrów w przedmiocie ochrony i użytkowania lasów.

Na mocy art. 9 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelných (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

Uchyla się postanowienie Rady Ministrów w przedmiocie ochrony i użytkowania lasów z dnia 30 grudnia 1918 roku (Dz. P. P. P. r. 1919 № 3, poz. 86).

Prezydent Ministrów:

*Antoni Ponikowski*Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:*J. Raczyński*

126.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 lutego 1922 r.

w przedmiocie przekazania Ministrowi Robót Publicznych zarządu robót publicznych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd robót publicznych na obszarze b. dzielnicy pruskiej wyłącza się z zakresu działania Ministra tej dzielnicy i przekazuje się Ministrowi Robót Publicznych.

W związku z tem dotychczasowy departament robót publicznych Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, który narazie pozostaje w Poznaniu, będzie z chwilą przeniesienia go do Warszawy zlikwidowany, a poszczególne agendy zostaną odpowiednio rozmieszczone w ramach istniejącej organizacji Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych i Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

127.

U s t a w a

z dnia 14 lutego 1922 r.

zmieniająca ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 2 poz. 7).

Art. 1. Ustęp 3 art. 2 ustawy z dn. 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 2, poz. 7) otrzymuje brzmienie następujące:

„W handlu czas sprzedaży towarów i otwarcia sklepów może trwać do 10 godzin dziennie bez przymusowej przerwy w południe. Ograniczeniu temu nie podlegają apteki i jadalnie”.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 2 tygodnie po ogłoszeniu.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, odnośnie zaś do zakładów pracy, podlegających bezpośrednio poszczególnym ministerstwom, powierza się wykonanie ustawy niniejszej właściwemu ministrowi w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Henryk Strasburger*

128.

U s t a w a

z dnia 17 lutego 1922 r.

o zniesieniu Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Art. 1. Utworzone dekretem z dnia 5 grudnia 1918 r. (Dz. P. P. P. № 19, poz. 52) Ministerstwo Sztuki i Kultury znosi się.

Art. 2. Wszystkie sprawy, przekazane przez dotychczasowe ustawy i rozporządzenia Ministrowi Sztuki i Kultury, przechodzą do zakresu działania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej uchyla się dekret z dnia 5 grudnia 1918 r. o utworzeniu Ministerstwa Sztuki i Kultury (Dz. P. P. P. № 19, poz. 52).

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Prezydentowi Ministrów oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Antoni Ponikowski

129.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Sprawiedliwości

z dnia 31 stycznia 1922 r.

do ustawy z dnia 18 listopada 1921 r. o dobrach rodzinnych w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 listopada 1921 r. o dobrach rodzinnych w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 100, poz. 715) zarządza się co następuje:

§ 1. W razie wyznaczenia w akcie fundacyjnym kuratora rodzinnego, rady familijnej, pełnomocników krewnych z linii męskiej, kuratorów, egzekutorów i t. p. lub powołania innych organów celem zarządu dobrami rodzinnymi lub zastępstwa rodziny rozstrzyga władza nadzorcza przy zachodzących wątpliwościach, czy powyższe organy, zaś w razie istnienia kilku takich organów, który z nich należy uważać za przedstawicielstwo rodzinne w myśl ustawy (punkt 1 art. 4 i 8).

§ 2. W razie zachodzących wątpliwości (art. 4 punkty 3 i 7) władza nadzorcza może zażądać od występującego z wnioskiem o spisanie uchwały rodzinnej, by złożył spis wszystkich ekspektantów z wyszczególnieniem osób, przebywających poza granicami Państwa Polskiego.

§ 3. Projekt uchwały rodzinnej, dotyczącej majątku ziemskiego, władza nadzorcza przesyła właściwemu terytorjalnie okręgowemu urzędowi ziemskiemu celem zaopiniowania o zgodności projektu z zasadami reformy rolnej oraz celem uzyskania zezwolenia tegoż urzędu, o ile uchwała postanawia podział majątku.

§ 4. Jeżeli projekt uchwały dotyczy dóbr, w których obszar lasu wynosi co najmniej 1000 ha, lub innych przedmiotów o wielkiem znaczeniu gospodarczem lub kulturalnym, których zachowanie leży w interesie publicznym i wymaga szczególnych zarządzeń, lub jeżeli wchodzi w grę inne interesy publicznego dobra (art. 7 punkt 1 litera c) ustawy) władza nadzorcza winna przesać projekt uchwały wojewodzie, do którego obwodu należy siedziba władzy nadzorczej, celem zaopiniowania.

§ 5. Występujący z wnioskiem o spisaniu uchwały rodzinnej winien nadesłać projekt uchwały rodzinnej w trzech egzemplarzach.

§ 6. Wezwanie na termin wyznaczony do spisania uchwały należy doręczyć; nie należy wzywać za pomocą doręczenia publicznego.

§ 7. Władza nadzorcza powinna rozstrzygnąć Ministra Sprawiedliwości na skutek zażalenia (art. 7 punkt 3 ustęp 2 ustawy) doręczyć nie tylko osobom, które zażalenie wniosły, lecz także tym, które uchwałę rodzinną uchwałyły.

§ 8. Publicznymi zakładami kredytowymi w myśl punktu 2 litera b) artykułu 8 ustawy są ziemstwa kredytowe w b. dzielnicy pruskiej.

Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski*

130.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 6 lutego 1922 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dn. 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 15.

I. Od wszelkich przesyłek towarowych, z wyjątkami przytoczonymi poniżej, przywożonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, lub też wywożonych z tego obszaru, pobiera się przy ostatecznej odprawie opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

- a) od towarów przywożonych podlegających opłacie celnej—2% od cła łącznie z przypadającą dopłatą do cła (agiem), najmniej jednak 50 mk. od każdej przesyłki;
- b) od towarów przywożonych wolnych od cła—0,1 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 50 mk. od każdej przesyłki;
- c) od towarów wywożonych — 0,05 marek od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 50 mk. od każdej przesyłki;
Uwaga: Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę bez uskutecznienia odprawy przywózowej pobiera się opłatę manipulacyjną tylko według normy wywózowej;
- d) od towarów górnośląskiego pochodzenia zwalnianych od cła na zasadzie zaświadczeń Generalnego Konsulatu Polskiego na Górnym Śląsku, oraz od towarów podlegających opłacie celnej, lecz zwalnianych od cła na zasadzie osobnych rozporządzeń Ministerstwa Skarbu, z wyjątkiem towarów wymienionych w punkcie II, niniejszego artykułu pobiera się 0,05 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 50 mk. od każdej przesyłki;
- e) od towarów odprawianych na zasadzie artykułu 12 niniejszego rozporządzenia pobiera się opłatę manipulacyjną tylko przy wywozie w wysokości 0,05 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 50 mk. od każdej przesyłki.